

3 - 2007

SASTILAINEN

JSAST
25-vuotta

AS-MESTARUUDET PM, SM ja K-S AM vuodelta 2007 ovat valmiit

JSAST - AUTOSUUNNISTUSTA 25-vuotta Keski-Suomessa

Hyvät seuratoverit

Kirjoitan tätä todennäköisesti viimeistä kertaa tänä vuonna puheenjohtajan paikalta. Syksy on jo pitkällä ja vuosikokous lähestyy. Kokouksen aikataulu ja paikka ovat tarkemmin toisaalla lehdessämme. Tämä vuoden tärkeimmät tapahtumat ovat jo ohi: Neste Oil -ralli ja Pohjois-Päijänteen ajo. Suuret kiitokset kaikille mukana olleille ja erityiskiitokset Tommi Leppäselle ja Jukka Pumperille, jotka kesänsä uhraten olivat tekemässä kumpaakin tapahtumaa.

Saunailtakin on tulossa (keväänä 2008), kunhan paikka (pikkulinnuilta kuultuna ekskoittinen ja kokemisen arvoinen paikka) ja aika saadaan selvitettyä. Kaikki toiminnoissa mukana olleet ovat tervetulleita paikalle. Mestaruudet alkavat olla valmiita.

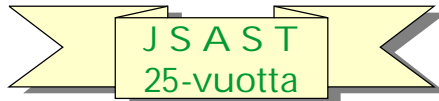
Jyrki ja Juha voittivat Suomenmestaruuden 10 kerran. Onnea meiltä kaikilta JSAST:laisilta! Tuo heidän menestystarinansa on vertaansa vailla. NEZ-sarja eli PM-sarja päättyi Tanskalaisten voittoon, siitä tarkemmin toisaalla Jari V:n pakinoissa. Autosuunnistuksen Keski-Suomen aluemestaruussarjakin on myös ohitse ja mestarit selvillä. Palkinnot jaetaan taas keväämmällä tutussa paikassa Korpilahdella. Onnea menestyneille ja kiitos kaikille osallistujille!

AKK on taas muuttamassa lisenssikäytäntöjä. Ihan tarkkaa tietoa siitä ei ole, mitä tapahtumaan tulee, joten en ala etukäteen maalaamaan piruja seinille. Seuratkaa www.autosuunnistus.net –sivua, niin sieltä saamme viimeisimmät tiedot.

Olemme muuttamassa VHS-videoilla olevia autosuunnistusaiheisiä pätkiä uudempiin digitaalisiin muotoihin. Suurin projekti noista on vuoden 1995 pitkän kilpailun videomme. Sitähän ei moni uusista jäsenistämme ole koskaan nähnyt. Jos jollakulla on tallella videoita tai kuvia, jotka voisimme kopioida ja muuttaa, ottakaa yhteyttä. Lisäksi laitamme seuran säännöt näkyviin nettisivuilleemme. Tällaista tapahtumaa hiljaiselon sisällä. Yhteenvetona vuodesta 2007 kun seuramme täytti 25 vuotta. Vuosi oli JSAST:lle menestyksenkäs kilpailullisesti ja toiminnallisesti.

Kaikille Autosuunnistuksen ystäville toivottelen Hyvää ja Rauhallista Joulua!

Talven liukkaita odotellessa vuosikokouksessa nähdään, toivoo
jari w

JSAST ry
PL 152
40101 JYVÄSKYLÄ

SASTILAINEN
Jäsenlehti

Luisteleva toimittaja
Seppo Lahtinen
pnr 050 3100150
seppo.s.lahtinen@hotmail.com

JSASTry ja Autosuunnistus netissä
www.phnet.fi/public/arituomala/jsast
www.autosuunnistus.net
www.akry.fi

Kansi: Kuvia mm AS-aluemestaruus kilpailun tuoksinnasta. MP-kilpailijat olivat tänä vuonna mukana ensikertaa AS-luokissa.

TOIMINTAKALENTERI 3 - 2007

pe 09.11. **JSAST ry:n VUOSIKOKOUS** (Kokouskutsu)
klo 18:00 alk. Paikka: Jenergia Oy:n Eeronkadun kokoustilat
Pintavesilaitoksella.
Asiat: Henkilövalinnat vuodelle 2008 – 2009
Toimintasuunnitelma ja Budjetti v.2008.
Kahvitarjoilu.
TERVETULOA!

la 08.12. **SIIS LAUANTAINA!**
klo 17:00 alk. **25. Kinkkuajo AS.** Järjestää JSAST ja RMK rtm. Juha Pietiläinen
Lähtöpaikka: Roil (Teboil) Kukkumäentie
Reiitit: Helppo ja tosihelppo eli siviiliautolla pääsee
Reitinmäärittely: tavat 2 ja 3
ARVONTAPALKINTONA jälleen kinkkuja JSAST:n ja RMK:n
jäsenille kilpailijana tai toimitsijoina.
KAIKKI MUKAAN!
***Taatto, Taatto lähti innoissaan. Joului-, Joulukinkun arvontaan
tuonne Kiiinkkuajoon!***

ma 24.12. JOULURAUHAA!

KIITOS KAUNIS!

Taas voimme vain nöyrästi KIITTÄÄ teitä kaikkia jotka olitte mukana järjestämässä Neste Rally Finlandia ja 57. Pohjois-Päijänteen Ajoa. Ilman teidän pyyteetöntä apua olisi näiden kilpailujen järjestäminen vaikeata!

KIITOS KAIKILLE!

t. T. Leppänen ja T. Lamberg

Erityiskiitos Raukon Jukalle, joka eteläisestä suomesta tuli avuksemme Pohjois-Päijänteen Ajoon. Oli kiva nähdä pitkästä aikaa!

Keväällä on tulossa kevättapahtuma jonka yhteydessä saunotaan myös talkooväen jälkiajot. Tervetuloa kaikki silloin mukaan!

Jyrki Saloniemi - Juha Pietiläinen
vuosi 2007
Onnea Suomenmestareille!

25.8. Rantasipi-Forssa AS, FoSUA/TerUA

Kesän jälkeen jatkettiin kilpailukautta ja arvokilpailuissa vuorossa oli kotimaan NEZ-osakilpailu. Perjantain ja lauantain kilpailut hoidettiin Forssan ja Tervakosken yhteistyöllä – tarkka työnjako jäi hämäräksi, mutta NEZ-reitin loppu oli kuitenkin Vuorisen Rauskin (ei sukua) käsialaa. Me emme osallistuneet perjantaikisaan, vaan sen sijasta verryttelimme jo kaksi viikkoa aiemmin Kurikassa. Aihetta harjoitukseen oli, koska Esa oli viimeksi ajanut talven SM-kisassa Kiikoisissa.

Koska mittarit tarkistettiin jo ennen kilpailua, alkoi suunnistaminen heti Forssan raviradan parkkipaikalla ja jatkui läheisen jätteenkäsittelyalueen asfaltteille. Ihan mukava aloitus, josta saimme hieman aikapisteitä, kun hämmennyin hetkeksi silmukassa olevasta viitoituksesta (koskeeko se ensimmäistä vai toista ajokertaa – no ei mitään väliä!). Palauttava miehitetty löytyi kyllä, enkä edes eksynyt vieressä olleelle Cup-luokan vastaavalle.

Jatkossa ajettiin Forssan kisoista tutuilla alueilla. Aiemmat Forssassa käynnit olivat onneksi sen verran tuoreita (viime syksynä ja alkutalvesta), että jopa muistin pari tarkkaa asemanpaikkaa. No ehkä ne olisivat näin valoisassa löytyneet ilmainkin. Sitten siirryttiin edelleen kakkostien vartta kaakon suuntaan pitämään taukoa.

Tauon jälkeen alkoi jo mainittu Rauskin osuus reitistä. Seurasi useita pieniä pyöräytyksiä Lopen ja Tervakosken kisoista tutuilla alueilla, huipentuen lopuksi pariin kierrokseen Räyskälän kentän ympäri. Ensimmäinen RT-virhe sattui 'sen lannoitekentän' kupeessa olleessa pikku montussa. Piti löytää kivi ja sen jälkeen vielä ottaa muotoa reunaan, mutta minulle riitti sen kiven löytäminen. Kyltti oli kuulemma näkyvässä, jos olisi edes katseella seurannut reittiä.

Lentokentän ympäristö oli pätkitty moneksi jaksoksi ja ihan aiheesta. Kartat olivat välillä hyvin puutteellisia ja eteneminen päivänvalosta huolimatta varsin tuskallista. Tarpeeksi peruuttelella ja uusiksi ottamalla se oikeakin reitti sitten löytyi – ainakin enimmäkseen. Toisen reittivirheen tein sitten puoliväkisin, kun ajoimme siirtymäluonteisesti Räyskälän 'päärakennuksen' parkkipaikan kautta erityisen pelkistetyllä kartalla. Esa tarjosi pusmassa näkemäänsä kylttiä, mutta joku väärinymmärrys ajosuunnassa sai minut hylkäämään sen heti. En edes pyytänyt nähdä sitä, joten eipä sitä otettu edes varmuuden vuoksi. Niinpä.

Kaikesta huolimatta tuloksesta ei saa suurta jossittelua aikaiseksi. Etenemisivauhtimme oli sen verran vaisua että nollat olisi pitänyt reitistä saada, eikä sijoitus sittenkään olisi juuri muuttunut. Kahdentoista lähtijän joukossa oli loppusijoitus viides, eli edellä olivat lähes kaikki M-luokkalaiset ja/tai NEZ-huiput. Voittoon ajoi Yliniemi – Kulmala (Tanskassa 2.), kakkosena Ojanperä – Rousku (Tanskan 4.) ja kolmantena Tanskan voittajat Viitala – Heikkilä. Sjöberg – Mamia (Tanskan 3.) voitti meitä 684 pistettä, joten yhdellä kyltillä jossittelu ei riitä.

KaPe ja Tuoppi jäivät NEZ/K-luokassa armotta viimeiseksi: viisi reittiä ja paljon aikaa. Reittihän oli B-luokkalaisille tosi vaativa, eikä siellä päässyt Imprezan tehoja hyödyntämään oikeastaan missään. Toisaalta ulkomaisten kärki ajoi tälläkin kertaa hämmentävän hyvin täsmälleen samalla reitillä: 21 lähtijää, joista 11 ensimmäisen pisteet osuvat meidän ja KaPen/Tuopin väliin. Ulkomaisten yllätys oli että Söndergaardit jäivät kolmanneksi, Ruotsin Hellandereiden voittaessa.

Kahden osakilpailun jälkeen tilanne NEZ-sarjassa on perinteisen sekava: voitot on kaikki eri autoissa, mutta kahta kärkisijan yhdistelmää löytyykin sitten jo monta. Sarja jatkui Norjassa, mutta me päätimme jättää sen reissun tällä kertaa tekemättä.

NEZ-sarjan Norjan osakilpailu Brandsvoll 8.9.2007

Helsingistä lähdeittiin reissuun 6.9 Viking Linen lautalla. Kartturin ja renkaat poimin kyytiin Lahdesta matkan varrelta. Ensimmäisessä etapissa Tukholmassa oltiin aamulla noin klo 10, mikä onkin hyvä syy valita Helsingin lautta Turun sijasta (Turun lautta saapuu satamaan 6.30, jolloin moni NEZ-matkaaja ei ole vielä ehtinyt hyttiinsä).

Sitten ajeltiin Ruotsin ja Norjan halki noin 800 km ja oltiin perillä klo 21. Olimme varanneet huoneet Lillesand Apartmentissa (noin 70 km lähtöpaikalta) ja oven avain saatiin soittamalla paikan hoitajalle. Pari Yliniemi-Kulmala majoittui kanssamme samassa huoneistossa, jossa oli kolme makuuhuonetta ja iso olohuone. Seuraavan päivän kisaan valmistauduttiin grilli-iltapalalla ja hyvillä jutuilla.

Lauantaiaamuna lähdeittiin rauhallisesti ajelemaan Kristiansandin kautta lähtöpaikalle Brandsvoll:iin. Matkalla poikettiin pizzalla Peppes Pizzassa (kuuluu norjalainen pizzeriaketju). (Samaan aikaan Suomessa: 57. Pohjois-Päijänteiden ajo on alkamassa ja tuloslaskenta ottaa yhteyden Norjaan. Pieniä teknisiä ongelmia, mutta JV luottaa suunnitelmaan A, koska varajärjestelmä ei toimi.)

Kisapaikalle Brandsvoll:iin ajeltiin rauhallisesti (rajoitukset 40-60 km/h) katsellen hienoja maisemia (joku pari teki oikein lisälengin...) Lähtömme oli klo 15.16, alku asfalttietä vauhdikkaasti (ainakin sinne asti, että ollaan näkymättömissä). Eka AT oli hiekkatiellä määssä. Tultiin 11 sek myöhässä (pienstä hakua oli, mutta kiinnijettävissä). Tässä Yliniemi-Kulmala otti 143 sek, määrittelyvirhe rankaisi pahasti. Toinen jaksomme sujui yhtä hyvin, 43 sek. Neljäs jakso oli sitten kompastuskivi, nohtui nollata toinen trippi ja mentiin kuljettajan perstuntumalla, kunnes kartturi sai meidät jälleen kartalle, 367 sek myöhiä. 8. jakso: määrittelyvirhe, yksi kyltti pois, aikaa 478 mutta vastapainoksi löydettiin ainoana suomalaisparina tien vieressä oleva kyltti. (Tai oikeastaan nähtiin se seisoskellessa ihmetellen minne jatketaan).

Loppu olikin järjestäjän asettaman "ansan" ja norjankielisen lisäohjeen takia takkuilua. Toiseksi viimeisellä AT:lla saatiin uudet ajomääräykset ja siellä oli ohje, "aja ajossa oleva määrite loppuun". Suomalaisien tulokset norjankielisestä ohjeesta vaihtelivat välillä: Aja kaikki edellisen ajomääräyksen ohjeet loppuun – Aloita heti uudella ajomääräyksellä.

Meillä 184 myöhäsekuntia ja yksi kyltti pois oli viimeisen jakson tulos: reitille oli laitettu Maali keskelle reittiä, s.e jos tuli väääää uraa meni vahingossa maali-AT:lle ja kisa loppui siihen. Esimerkiksi Yliniemi-Kulmala palasi hakemaan puuttuvan kyltin oikealta uralta, mutta sitä ei kelpuutettu maalissa. Ajomääräystä olisi maalin jälkeen ollut vaikka miten paljon, mutta norjalaiseen tyyliin kuuluu, että maali lopettaa kisan kesken ajomääräyksen.

Yhteenvetona: meille kohtuullinen suoritus (16.), pahin pettymys koitui pareille Yliniemi-Kulmala (11) ja Ojanperä-Rousku (12). Sen sijaan Sjöberg-Mamia saavutti kolmannen sijan.

Söndergaardit olivat toisia ja Holm-Mørup neljänsiä, joten mitalisijat jäivät Ruotsin osakilpailun varaan ja tilanne oli melkoisen tasainen. Kisan voiton vei yllätysnimi Jacobsen - Møller-Nielsen Tanskasta. Tanskalaisten kaksoisvoitto alkoi ennakoita joukkuekisan voiton menemistä Tanskanmaalle.

Aikaa kului kisaan pari tuntia, kisamatka oli noin 30 tuntia autolla ajamista. Onkohan suhde kohdallaan? No - tärkeintä on, että norjalaiset saivat kilpailun järjestettyä. Erikoisuus: norjalaiset kilpailijat toimivat myös asemamiehinä! Lähtivät ensimmäisinä, pysähtyivät vuoronperään AT:lle, ja jatkoivat kilpailua kun kaikki muut olivat tulleet AT:lle.

Tuloslaskenta kesti jälleen kauemmin kuin kisa, ehdotimme melkein, että lasketaan tulokset Pohjois-Päijänteiden ajon tuloslaskentaohjelmalla - seurasimme nimittäin sitäkin tuloslaskentaa reaaliajassa odotellessamme omia tuloksia. Sitten takaisin majoitukseen ja seuraavana aamuna taas 10 tuntia matkantekoa Tukholmaan.

Kisamatkan jännittävin tapahtuma oli maanantaiaamupäivällä melkein tapahtunut kolari noin 200 km Turusta Lahteen päin, kun sivutieltä kolmion takaa pyyhälsi auto suoraan eteen. Onneksi kuljettajan refleksit olivat kunnossa ja tilanne meni ohi aiheuttamatta muuta kuin OHO-reaktion.

Noin 2500 kilometriä, 5 päivää ja kaksi tuntia kisaa ...

Kari-Pekka Turtiainen (Ari Tuomalan käyttämä kuljettaja)

Lainaus NEZ-säännöistä: ”Tämä on kartanlukijamestaruus - eri kuljettajia voidaan käyttää. Mestaruuden voittaa eniten pisteitä kerännyt kartanlukija ja se kuljettaja, joka on saanut eniten pisteitä kyseisen kartanlukijan kanssa.”

NEZ-sarjan syksyinen finaali Ruotsissa Jari Vuorinen

5.10. Guttsta Snurren, Kolsva-Köping-Arboga, Kolsva MK

Ruotsin NEZ-kilpailun suunnitelmat muuttuivat ensimmäisestä kutsuversiosta pariinkin kertaan: ensin piti olla tarjolla huima kaksipäiväinen tapahtuma (ilman verryttelykisaa): aloitus perjantai-iltana ja –yönä ja jatko nukkumatauon jälkeen lauantaina päivällä siten, että illalla julkaistaisiin tulokset ruokapöydän ääressä. Tämä hieno (ja NEZ-sääntöjen vastainen) suunnitelma kaatui johonkin jo alkumetreillä. Seuraavassa kutsuversiossa reitti oli lyhentynyt jo aivan tyngäksi, joten ainakin suomalaiset kisailijat olivat Forssassa vedonneet ratamestariin ja pyytäneet edes hieman lisää vastinetta rahalle. No sitä sitten saatiin, mutta edelleen tapahtumasta puuttui verryttelykisa, eli NEZ-kilpailu ajettiin perjantai-iltana läpi yön. Ja varmasti koko rahalla.

Meidän reissumme oli tällä kertaa pikavisiitti: meno normaalisti torstai-iltana Turusta ja perillä Arbogan Nalle-motellissa oltiin jo ennen puoltapäivää. Poikkeavaa oli yöpymisen väliin jättäminen, eli paluulaivan varaus siirrettiin heti kisan päälle lauantaiamuksi, jolloin kotimaassa oltaisiin jo lauantai-iltana. Viime tipassa varasin kuitenkin sen motellihuoneen perjantai-iltapäivän torkkuja varten. Kun tiesin ettei Turun laivalla ehdi/pysty nukkumaan tarpeeksi.

Auton ylläpitoon Esa innostui panostamaan viime tipassa enemmän kuin kahteen vuoteen, osittain tietenkin pakon edessä. Remontti alkoi jo ennen Joensuun SM-kisaa ja jatkui sen jälkeen ja siitä johtuen. Kunnostuksesta huolimatta oli sen verran epävarmuutta ilmassa, että varasimme laivoilta oikein traileripaikan. Tämä suunnitelma löi sitten silmille torstai-iltana, kun lainakärrystä lähti pyörä irti Turun moottoritiellä. Onneksi jäi vielä kolme. Ilmassa oli paniikin tuntua, koska aikataulun väljät oli juuri vietetty Auran ABC:llä. Saimme kuitenkin jättää kolmipyöräisen kärryn Mäkelän Timon pihaan Kähäriin ja ehdimme kilpa-autolla ajoissa satamaan. Laivaan menoa odotellessa Esa lopulta muisti erään paikallisen tuttavansa, jonka huoleksi voimme jättää kärryn korjauksen.

Perjantaina sitten iltapäivän aikana siirryimme Kolsvaan, jossa oli odottamassa lämmittelyksi tehty pieni miehittämätön verryttelyjakso. Iltaiseitsemältä pidettiin kilpailijakokous ja liukuva lähettäminen aloitettiin 19.30. NEZ/U-luokassa oli 19 lähtijää: suomalaisia 11, tanskalaisia 7 ja yksi norjalaispari.

Kilpailureitti oli lupausten mukaisesti 'perinteistä rehellistä' ruotsalaista, tällä kertaa järjestyksessä numeroiduilla kylteillä. Taitojen salliessa ajo oli siis etenevää ja vauhdikasta. Vain kolmesti jouduimme palaamaan hakemaan välistä jäänyttä kylttiä, pahimmillaan kilometrin verran. Pari suunnistuspyöritystä 50 000 –kartalla (kyllä vaan!) olivat sitten muuten vaikeita. Reitille ei oltu pantu lainkaan hiekkamonttuja, vain yhden montun reunaan käytiin ajailemassa polkuja. Ruotsalaiseen tapaan suunnistusosuuksien välillä on pitkiäkin siirtymiä ja nyt vielä lisäksi kolmen ensimmäisen jakson jälkeen käytiin puoliväkinen tauolla kisakeskuksessa. Viimeiset kolme jaksoa ajettiin Arbogan suunnassa eli vieläkin kauempana. Me lähdimme reitille 20.20, olimme tauolla puolen yön maissa ja maalissa juuri

ennen kolmea.

Vaikka välillä tuntui että hommasta ei tule mitään, niin kaiken kaikkiaan saavutimme ja ohitimme kisan aikana edellä lähteneitä suomalais- ja tanskalaispareja. Eli tuntuma oli, ettei se nyt ihan huonosti sujunut. Jo maalisirtymällä sain lasketuksi tuloksemme 112.41. (Ruotsalaiseen tapaan reititjää ei voi/saa jäädä, joten se on siis pelkkää myöhää, minuutteja ja sekunteja). Syödessämme tarjottua yöpalaa aloimme sitten jännätä että mihin se riittää. Sijoituksemme ulkomaisten joukossa oli lopulta neljäs, edellämme vain: (1.) Söndergaardit 67.27, (2.) Ojanperä – Rousku 84.45 ja (3.) Holm – Mörup 91.09. Söndergaardit voittivat myös yleiskilpailun eli kaikki ruotsalaisparitkin jäivät taakse.

Jouduimme lähtemään kohti Tukholmaa kesken tuloslaskennan ja lähtöhetkellä edellämme oli vielä yksi tanskalaispari, mutta he putosivat alemmaksi siirtymällä viipymisen vuoksi. Moni pari keskeytti auton rikkoutumiseen. Varsinkin yksi kivinen vanhan tien pätkä, jonne mentiin liukasta pellon reunaa pitkin, aiheutti monen auton tuhon. Valitettavasti myös Kape ja Tuoppi liukuivat siellä kallionkulmaan ja etupyörän ripustukset vääntyivät.

Ruotsin sijoitus oli tämän vuoden NEZ-sarjan parhaamme ja siihen voi olla tyytyväinen. Sarjan kokonaissijoitus ei näillä suorituksilla ole mainittava. Ehkä ei olisi pitänyt jättää Norjan kisaa väliin, mutta sekin kuulemma oli sellaista arpapeliä, ettei harmita lainkaan. Valitettava tosiasia NEZ-sarjassa vaan nykytilanteessa on, että vain tasaisesti kolmen kärkeen sijoittumalla voi pärjätä. Mutta harrastushan tämä vain on – ja edelleen mukava sellainen.

Jari (vas) ja Esa ovat jo konkareita PM-sarjassa, jos toimitus oikein muistaa niin vuodesta 1990 alkaen o l l e e t m u k a n a .

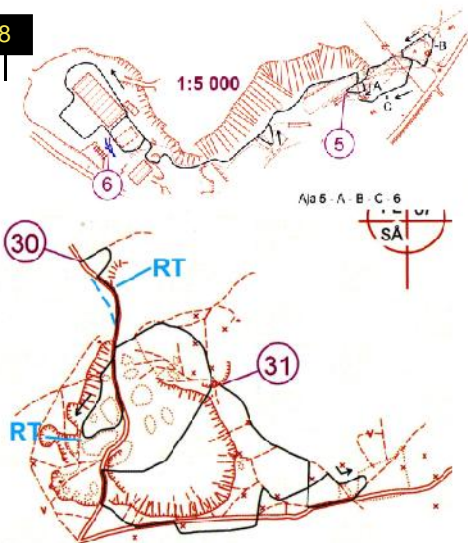
15.9.2007 SM UFAK-LENKKI

Hanko

Vuoden toinen SM päräytettiin pääkaupunkiseutulaisen autosuunnistus- ja erikoisseura UFakin isännöimänä, legendaarisen Hangonajon uria seuraillen Karjaa-Hankoniemi akselilla. Hämärät mutta sentään hieman tuoreemmat muistikuvat alueista olivat vuodelta -96, PSAS:n järjestämästä kilpailusta. Järjestäjä oli jälleen paneutunut asiaan vakavuudella, aina kisapaitaa ja lippistä myöten. Myös reittiin oli panostettu... Pikku-ä (strand) ja Leinosen Pentti ratamestareina hoitelivat sen puolen. Kilpailun kannalta on tietysti huonompi juttu, että joku jolla saattaisi olla ainakin teoreettiset mahdollisuudet ihan vaikkapa mitaleille asti, ei pääse kilpailemaan. Mutta jonkun kisojakin on tehtävä, ja useimmissa seuroissa niitä tekee nimenomaan aktiivikilpailijat. Pitkin vuotta oli nettiin tihkunut tietoa reitiltä, jonka ihannemitoiksi lopulta paljastui 180km ja 5,5h. Pelon sekaisin tuntein sentään 42 paria uskaltautui viivalle. Sastilaisia mukana kaksi kokonaista ja kaksi puolikasta autokuntaa (Yliniemi – Vuorinen, Rintamäki – Mattila).

Heti alkuun kiinnitti huomiota todella siisti ja mallikas paperityö. Jopa osasta kymppitonneja sai selvää ja niitä pystyi lukemaan. Toinen asia mikä kiinnitti huomiota, oli lähtöaika. Vaikka pimeää odoteltiinkin kisan alussa muutama tunti, ehti kärkeä ajaa aika pitkälle valoisassa. Jos ei aina, niin ainakin näissä maastoissa etu on huomattava. Tosin siinä mielessä tilanne oli tasapuolinen, että sama ”ongelma” oli jokaisessa syksyn SM-kisassa (kts. seuraavat jutut).

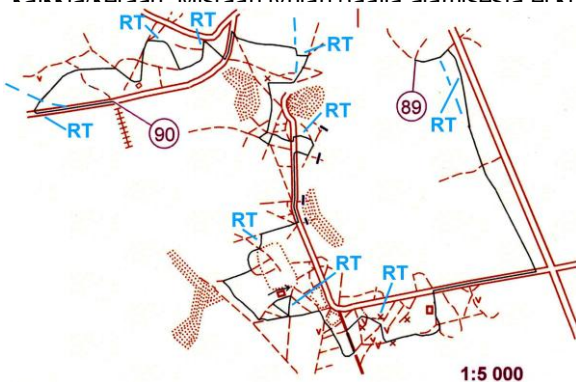
Heti ensimmäinen vajaa kymmenminuuttinen Karjaan keskustassa osoitti mitä tuleman pitää. Tiukkaa suunnistusta ja harkittua reitin suunnittelua hyvillä kartoilla, tarkkoja asemia joita etsiessä ilta kuluisi rattoisasti.

Hankoa kohti mentiin hiekkamonttua, metsäpolkuja, teollisuusalueetta ja jokkisrataa vuorotellen. Tarkkuusvaatimus oli kovaa luokkaa, vaikka valoisuus vielä asiaa autoitoin. Liekö arkoituksella tehtyä reitin suunnittelua vai atamestareilta pieni moka, mutta puolet alkupään jaksoista ihmeteltiin liian löysää pyyntiä. Erityisesti hienolla nelos- ja viitosjakson monttu-metsäalueella odoteltiin JATin edessä molemmilla kierroksilla useita minutteja, kaikei pimeää? Täällä oli myös reittiin saatu mukavasti lisävaikeutta piirtämällä kartan tie tasaisella kankaalla mäntyjen väliin hieman eri paikkaan kuin missä se nykyisin menee. Meilläkin oli siinä mielessä huonoa säkää, että kun nämä asemat alussa löydettiin, loput kisasta haettiin sitten samanlaisia jippoja mitä ihmeellisimmistä paikoista. Kun ajettiin metsässä oli luonnollista ettei aina tiennyt mihin pitäisi mennä, mutta kun tultiin tielle, piti mennä tosi hiljaa ja varovasti kun

ei osannut sanoa oliko tie tällä kertaa tiellä, vai jossain muualla mihin tien vain voi kuvitella. Ja autosuunnistajahan voi kuvitella. Muutoin sinänsä mainioilla, mittakaavassa olevilla kartoilla, reippaalla pyynnillä, niin ja pimeässä tietenkkin, alkupään jaksotkin olisivat olleet tosi makeaa autosuunnistusta.

Kun vihdoin muutaman tauon ja siirtymän jälkeen jaksolla 8 päästiin Hangon kupeeseen Koverhariin, armeijan harjoitusalueelle, ei tarvinnut odotella enää mitään, ei edes pimeää. Kartturin ohjeita ehkä korkeintaan. Välillä melko pelkistetty kartta ei ehkä miellyttänyt kaikkia/keitään. Mietään tuhiän näällä aiomisesta ei kuitenkaan ollut kysymys, olihan

ajettava polku useimmiten kartassa, aina sitä ei vain nähty reittiiviivan alta. Mutta vaikeus ennen kaikkea. Hyvin perusteltuja kaikki asemat varmasti oli, sen takaa jo valvoja nimeltä Euren. Muutama reipas siirtymä alueen laidalta toiselle toi hyvää vaihtelua paikallaan pyörimiseen ja peruutteluun myös kuskuille. Edellisestä kisasta mieleen jääneet pehmeät paikat oli nyt ilmeisesti aika hyvin onnistuttu kiertämään. Illan pimetessä ja kisan vaikeutuessa kuumaryhmä alkoi ajaa

kärkipäätä kiinni. Kun JATit yrittivät edelleen ilmeisesti pitää kahden minuutin lähtöväleistä kiinni, porukan kasaantuessa useimmille tuli jaksojen väliin ylimääräistä, mutta sinänsä hyvin ansaittua taukoa parhaimmillaan kymmeniä minutteja. Ja joillakin jaksoilla tässä ajassa olisi ehtinyt vaikka seuraavalle JATille asti niin halutessaan...

Viimein kaikki loputkin kuusi jaksoa oli saatu ajettua ja päästiin siirtymälle kohti maalia, toiset aikaisemmin, toiset hieman myöhemmin. Valvojan toimesta lyhennettyä puoltatoista tuntia ei varsinaisesti jäänyt kaipaamaan, mutta kyllä sekin olisi mennyt kun nyt kerta tänne asti oltiin tultu. Ei tarvittu kummoista ennustajaa veikkaamaan että asemia saattaisi jokunen puuttua. Parhaimmillaan Ojanperä - Rouskun 4 puuttuvaa ja meilläkin kaikesta sekoilusta huolimatta, pitäisikö sanoa "vain" 5 pois. Kisan kärki meni sitten sopivasti juuri

toisin päin, Ojanperä – Rousku reilut pari minuuttia meidän perässä, Hangasmaa – Pajala (5 pois) ja Yliniemen Eetu joka toi meidän Jarin neljänneksi (7 pois). Mikko oli sijalla 27.(16 pois) ja Kape yhdessä Tuopin kanssa sijalla 36 (22 pois).

Hieno kisa, josta voisi hyvinkin antaa ratamestareille muutaman SM-pisteen.

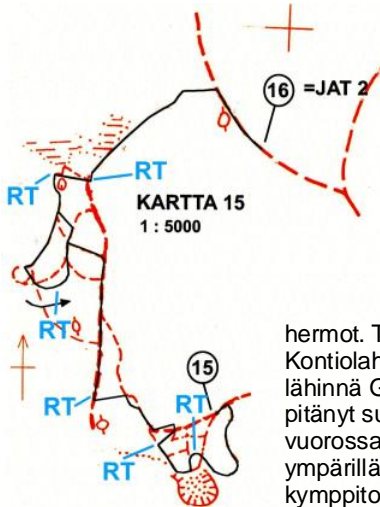
29.9.2007 SM KONTIO-AS

Joensuu

Pari viikkoa väliä ja vuorossa oli jälleen yksi autosuunnistajien keskuudessa legendaksi muodostunut tapaus, Joensuun SM. Hieman on kisojen tyyli Joensuun seudullakin muuttunut sitten UA:n ajoista, mutta vielä löytyy maastoja sen verran että helppoa kisaa on vaikea tehdä. Mukana 31 paria sekä samassa yhteydessä ajettavassa cupissa 14 paria. Sastilaisia mukana 3,5 autollista. Tällä kertaa lähdettiin niin, että viimeiset lähtijät saivat ajella pimeässä melkein alusta asti, muuten valoisuuden osalta kts. edellinen juttu. Ainakin paperilla homma näytti inhimilliseltä, ihanne aika nelisen tuntia ja pääosin melko lyhyitä suunnistusosuuksia, mikä nyt ei Joensuussa merkitse vielä mitään. Päivän ensimmäinen autosuunnistukseen liittyvä tehtävä oli kuitenkin auki olevan katsastusaseman etsiminen ja punakilpien hommaaminen. Heikkilä – Rouskulta oli päässyt unohtumaan, eikä turkkulaisten reitille osunut yhtään auki olevaa asemaa. Päivän hyvä työ tuli näin tehtyä, kuten reippaalle autosuunnistajalle kuuluukin.

Reitti vei ensin Joensuun itäpuolelle, Kerolankankaalle ja Kruununkankaalle. Neljä lyhyttä noin 10 minuutin jaksoa mukavissa kangasmaastoissa, pikkunäppärää pyörittelyä ja väliin vähän jotain peruskartalla. Mäntyjä alettiin kierrellä heti ihan tosissaan, ja asemat yleensä tietenkin siellä takana.

Varmaan ihan jo tuollaisella Galantin kokoisella autolla saattoi olla vaikeuksia kääntää ihan joka kulmaan, ainakaan kerrasta. Ja valoisassa hyvin jemmattuja kilpiä olikin sitten pimeässä jo vaikeampi nähdä, läpiajettuja taisi osua kohdalle lopulta vain yksi. Ilmeisesti vuoden takaisesta käynnistä Joensuun seudulla olisi ollut alkupään jaksoilla jotain hyötyä, sen verran omista maailmoista tuntui -06 kisan ajaneet olevan. Alkoi myös näyttää siltä, että maastossa taitaa olla pelkästään cup-luokalle tarkoitettuja asemia, kaikkia kun ei oikein millään saanut osumaan omille kuville. Muuten pari viikkoa taitaa olla kisojen välillä liian lyhyt aika että pystyisi unohtamaan edellisen, sikäli elävästi samantyylliset muistikuvat palailivat mieleen Hangosta. Pientä hakemista, paikkailua ja ihmettelyä tuli enemmän kuin tarpeeksi. Ja asemia jäi siitä huolimatta.

Väliin tehtiin nopea käynti pohjoiseen lähelle Enoa pieneen pusikkoon, jossa sai poltettua lähinnä aikaa ja mahdollisesti hermot. Tämän jälkeen siirryttiin takaisin Joensuun suuntaan, Kontiolahdelle tauolle. Kisassa ajettiin siirtymiä 50-tonnisella joka näytti lähinnä GT:n suurenokselta. Ei oikein tiennyt kuinka vakavasti siihen olisi pitänyt suhtautua. Asemia niiltä ei lopulta löytynyt, ja hyvä niin. Sitten olikin vuorossa pari pidempää jaksoa Jaamankangasta panssariesteiden ympärillä. Kisan tyylikin onneksi hieman muuttui. Kartat vaihtuivat pääosin kymppitonneiksi ja vauhtia tuli lisää, sen mitä nyt pomppuiset urat antoivat myöten.

Ja maasto, se on vaikeaa aina uudestaan ja uudestaan. Vauhtia ja riittävän tarkkaa suunnistusta on vaikea sovittaa yhteen, aikaa kului vaikka mitään pahoja eksymisiä ei tullutkaan. Toisaalta vaikka olisi hukattu 15 asemaa, niin voi silti olla tyytyväinen ettei mihinkään aivan tolkuttomaan hakemiseenkaan syyllistytty. Niin, ja sielläkin missä haettiin aivan tolkuttomasti, yritys oli kai lähinnä sovitella niitä kartan mittoja tai muotoja sinne maastoon. Taisipa yksi väärään risteykseen piirretty vaihtopistekin hieman sotkea.

Sitten piti jo siirtymälläkin olla hereillä. Pieni ihmettely Jaamankankaalta lähdetäessä, eikä lentokentän kartan jakoon ehtinytkään ajoissa. Jakson alkuun ratamestar tarjoili peruskarttaa. Ei auttanut sekään, kun ei suju niin ei, vääriä arvauksia tuli edelleen. Lentokentän vanhat hienot ja pitkään palvelleet kartat oli nyt hylätty. Koko kentän laita esitettiin yhdellä kartalla johon oli ladattu reilusti viivaa. Pyörämiehet ja metsurit olivat pistäneet aluetta hieman uuteen kuosiin, mutta autollakin pääsi vielä. Sekaan muutama pikku silmukka tyhjänpäällä ottamaan vauhtia mukavasti pois. Väkeä oli välillä ympärillä aika paljon, jokaisen yrittäessä ratkaista kuvioita omalla tavallaan, ja aikaa paloi, taas kerran. Viimeinen lyhyt rypistys oli jo jäädyttelyn makua edellisten jälkeen. Ylämyllyn moottorirata jossa ei enää nykyisin taideta päästä aidan sisäpuolelle, vaan on tyytyminen puskittuvaan parkkialueeseen.

Edelleen hieno ja pahuksen vaatava kilpailu, vaikka kaikesta huolimatta tuntui että Joensuusta selvitettiin helpommalla kuin aikoihin. Meidän annettiin taas voittoa, vaikka ei omalla suunnistuksella pääse juuri kehumaan (6 pois). Yliniemen Eetu toi tällä kertaa Stefan å:n kakkoseksi, ja näytti käytännössä yhdellä puuttuvalla ettei ne asemat ihan mahdottomiakaan olleet. Tosin melkein kaksinkertaiset aikapisteet kielii siitä, ettei se ihan kivuttomasti käynyt. Hämäläinen – Kulmala kolmossijalla (5 pois) iski mukaan pronssitaisteluun, ja Ojanperä – Rousku (9 pois) seuraavina jäi vielä meidän kultamitalin ainoaksi uhkaajaksi. Onko turkulaisista muuta kuin harmia? Esa ja Jari, jälleen yhdessä, yhdeksäs (10 pois). Mikko, Kape ja Tuoppi tekivät sikäli hukkareissun (jos autosuunnistuskilpailuun osallistumisesta koskaan voi niin sanoa), sillä heidät keskeytettiin kun kahden tunnin myöhäraja ylittyi. Hylkäystähän ei nykyisin moisesta tule, koska sääntöjen mukaan oikeasti hylätystä suorituksesta saadut 0-pistettä kilpailija joutuu laskemaan mukaan SM-pisteisiin. Kaikkea ne keksii.

20.10.2007 SM HILJAISEN POJAN AJO

Hyvinkää

Hyvinkää on ehtinyt päättämään tälläkin vuosituohannella jo useamman kerran SM-sarjan. Ennakolta veikkailtiin että kisa voisi pyörähtää lentokentän maastoissa, ja taisipa joku rohkea mainita ihan ääneen Vauhtipuistonkin nimen. Eikä siinä mitään, vaikka ei ihan väärässä oltukaan, onhan nämä alueita joihin tekee helposti arvokilpailun, jos toisenkin. Ja jotain uuttakin oli taas kaiverrettu vanhoista alueista, tai välillä paremminkin kivikoista. 220min ja karvan alle 100 kilsaa, yhdeksään jaksoon pätkittynä melko pienellä alueella Hyvinkään ympäristössä. Sastilaisten määrä oli kutistunut kauden pienimpään, 2,5 autokuntaa, mutta laadulla pystyttiin kyllä korvaamaan kotiin ja mökille jääneet. Kaikkiaan mukana 45 paria, ja kun ensimmäiset lähtivät reitille 16 aikaan, niin mitä valoisuuteen ja sen sellaiseen tulee niin kts. edelliset jutut. Meidän osalta tilanne oli kohtuu hyvä, hopea oli varma ja kultakin ihan omassa käsissä. Taistelu muista mitaleista kävi kuumana vielä usean parin kesken.

Kolme ensimmäistä varttia sekä jaksoa ajettiin Hyvinkään pohjoispuolella. Ei mitään superspeciaalia, mutta hyvää verryttelyä kuitenkin.

Muutaman hyvän aseman olisi jo pitänyt herättää kisan myöhempien aikojen tarkkuuteen. Tosin Vauhtipuistossa olisi tällä kertaa riittänyt lähinnä reipas eteneminen. Mutta ei, aikaa kului, eikä aikapisteisiin oikein keksi edes selitystä. Ei ajo niin huonosti kuitenkaan mennyt, ehkä juuri parhiksi laskeutunut pimeys teki muuten selkeästä jaksosta hitaamman? Tai sitten se tunnettu tosiasia, että kilpailija tekee vaikeuden... Jakso oli hyvä, kaikkia uria ei nyt yritettykään ajaa, kartoissa oli mukavasti tavaraa, vaikeus ja hurma tulivat vauhdista. Tosin pienennetyt kymppitonnit olivat aika vaikeita lukea. Samaan syssyyn vietettiin radalla tauko, siis jo ennen kuin kisa oli kunnolla ehtinyt alkaakaan.

Sitten hurautettiin Hyvinkään eteläpuolelle tuttuun pusikkoon, entisen maakaasukylän pohjille ajamaan muutaman minuutin pyöräytys. Ja mennen tullen paineltiin tietenkkin kylän läpi. Kolme seuraavaa jaksoa olikin sitten tutusti lentokentän kupeessa, hieman eri puolilla

omina erillisinä alueina. Lännessä aloitettiin tällä kertaa, ja suht hyvällä ja etenevällä jaksolla kaiken lisäksi, ainakin lentokenttäjaksoksi. Kymppitonni oli jälleen pääkartta, mutta nyt siitä sai selvää! Alku kisan selkeämpien kuvioiden jälkeen asemat vaikeutuivat selvästi. Tarkkana piti olla, pelkästään jo senkin takia että hyvin piilossa ja matalalla olleet kyltit näkyivät pimeässä välillä tosi huonosti. Useampi kilpi oli myös syystä tai toisesta nurin. Muutamaa kaatunutta kisan aikana metsästettiinkin, ja yksi tai kaksi taisi vielä jäädä näkemättä? Ja tästä tahti sekä vaadittava tarkkuus vain koveni. Yhdessä kulmassa kun ihmetteli, saattoi seuraavasta jättää aseman, tai pari.

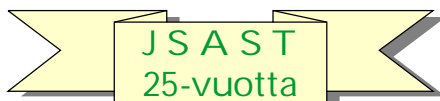

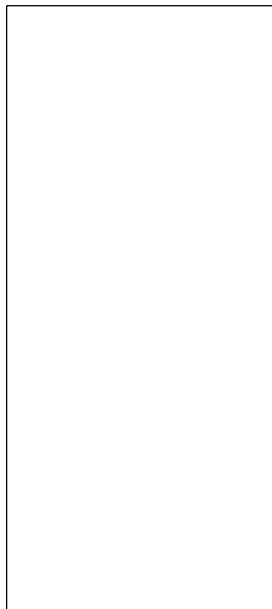
Kovin kiire olisi nyt kannattanut unohtaa, ajalla ei ollut paljoa merkitystä vaikka yhdellä jaksolla väli-AT olikin asemia kuittaamassa. Vain reitit löytäneillä oli mahdollisuus pärjätä. Vaikeaa oli, vaikka tästäkään alueesta ei otettu vielä läheskään kaikkea irti, vain sopivasti. Pari pidempää ja vaikeampaa jaksoa sekä pimeys alkoi jälleen niputtaa porukkaa. JAT:lta jälleen kahden minuutin lähtöväli, ja melkein puoli tuntia ylimääräistä odottelua JRT:lle. Lienee paikallaan miettiä onko neljän minuutin lähtöväli kuumalla riittävä? Viimeinen huima yhdeksäs jakso ajettiin Erköylänlukot nimisen ulkoilualueen ja mikroautoradan ympärillä, ja taisi mukana olla muutama pätkä vanhaa crossirataakin.

Hangasmaa - Pajala ajoi taas vaihteeksi hyvän kisan vain kahdella puuttuvalla, ja yllätti tällä kertaa aina ykköseksi asti. Meidän kuusi (6!) puuttuvaa riitti sentään tiukassa kisassa kakkoseksi. Jatko olikin sitten vaihtelua aikaisempaan, Koivistot (4 pois), Bitter ja Immosen Heli (3 pois) sekä meidän pahin uhka, Ojanperä – Rousku (7 pois). Mikko sijalla 21 ja A:n 6. (9 pois). Ajettava kisa kaiken kaikkiaan tämäkin, vaan olipa töitäkin kisan eteen varmasti tehty. Läpiajetut vaikuttivat turhan paljon tuloksiin, mutta ei ehkä mitaleihin kuitenkaan?

Vaikka omassa ajossa ei aina niin hurraamista ollutkaan, niin mestaruus tuli taas vaivan palkaksi, ja mikäpä sen mukavampaa(?). Yhtään oikein hyvää tai ainakaan tyydyttävää suunnistusta ei ole vielä tämän vuoden aikana osunut kohdalle, ja siiltä osin taitaa kausi loppua pahasti kesken. Hopeat menivät viime vuoden malliin Turun suuntaan, Ojanperä – Rouskulle. Pronssin ja ensimmäisen mitalinsa (ellei peräti Pohjanmaan kautta aikain ensimmäisen??) otti pikku hiljaaärkeä kohti hivuttautunut Hangasmaa – Pajala Lapualta. Hiukan sen ottamista kuskien puolella toki helpotti Yliniemen ja Åstrandin keskeytys viimeisessä kisassa. Nythän Eetu oli pallin syrjässä kiinni kolmen eri kartturin kanssa.

Juha

Tämänkertaiseen lehteen ei tuloksia saatu mahtumaan. Aluekilpailujen ja muiden kisojen tulokset julkaistaan seuraavassa lehdessä. Niihin pääset myös tutustumaan JSAST:n nettisivuilta, osoite sivulla 2 Sen verran aluekilpailuun kommentteja. Kilpailut olivat taas hienosti järjestely. Kiitos järjestäjille!

Valitettavasti sääntömuutosta ei saatu julkaistua C-luokan osalta tulleisiin toimitsijapisteisiin. Siellä jaettiin täydet toimitsijapisteet molemmille ratamestareille Pohjois-Päijänteen Ajossa. Pääratamestariksi oli ilmoittautunut Jukka Pumperi ja hänelle kaveriksi myöhemmin lupautui Tomi Leppänen. Katsoimme kuitenkin keväällä heidän tekemän työn sen arvoiseksi, että täydet toimitsijapisteet kuuluvat molemmille. Tiedottaminen tästä olisi kuulunut allekirjoittaneelle. Olen pahoillani, jos tiedotuslaiskuuteni on aiheuttanut jollekin pahaa mieltä. Ensivuonna taas suunnistetaan ja toivottavasti paremmalla tiedoituksella.

Terveisin Seppo Lahtinen